

پایان‌نامه‌ی کارشناسی ارشد: محمد مسرور، ۱۳۹۸

سندیت امضای الکترونیکی و مشکلات حقوقی آن

گرایش روز افزون به استفاده از فناوری اطلاعات و گسترش سریع و ناگزیر تجارت الکترونیک در سطح بین‌المللی، پیش‌بینی ساز و کارهای حقوقی لازم در این خصوص را ایجاب می‌کند. اسناد و قراردادهای الکترونیکی مبتنی بر داده‌های الکترونیکی هستند. هنگام رسیدگی به اختلافات و حل و فصل دعاوی ناشی از این اسناد و مدارک، باید به داده‌ها و اطلاعات مربوط به آنها مراجعه نمود. این اطلاعات و اسناد در سیستم‌های رایانه‌ای ذخیره و نگهداری می‌شوند و گاه هرگز روی کاغذ چاپ نمی‌شوند. یکی از موضوعات مهم در باب بررسی تشکیل قراردادهای الکترونیکی به معنی قراردادهایی که با استفاده از وسائط الکترونیکی مختلف همچون تلفن، تلگرام، نمابر، در محیط شبکه و یا با استفاده از ایمیل منعقد می‌شوند، موضوع امضای الکترونیکی است در واقع اسناد الکترونیکی و به خصوص قراردادهای الکترونیکی با امضاء کامل شده و قابلیت انتساب پیدا می‌کنند، مقایسه امضای سنتی با امضای الکترونیکی به برداشتی بهتر از این موضوع کمک می‌کند، این بحث هم از جهت حمایت از حقوق قراردادی فرستنده داده پیام و هم مخاطب آن اهمیت پیدا می‌کند، عبارت دیگر اعتقاد به تشکیل و یا عدم تشکیل قراردادی که با استفاده از وسائط الکترونیکی منعقد می‌گردد و متعاقباً استقرار حقوق و تعهدات متقابل طرفین، بطور اساسی بر این سؤال محوری متمرکز است. ایده‌ی داده پیام مطمئن و یا امضای مطمئن و همچنین پیشنهاد نهاد و مرجع گواهی و تصدیق بر این اساس متمرکز است که تا حد امکان از هر گونه تردید و خلل در اعتبار انتساب داده پیام پرهیز شود. باید توجه داشت که پذیرش نوع اسناد و دلایل الکترونیکی، به معنای ایجاد اعتبار قانونی برای تمام اسناد و اطلاعات الکترونیکی نیست، بلکه اسنادی محکمه پسند محسوب می‌شوند که از شرایطی که قانون برای آنها مقرر کرده، برخوردار باشند. با توجه به ویژگی فضای رایانه‌ای که در آن امکان دستکاری، تغییر، نسخه برداری و حذف اطلاعات الکترونیکی فراهم است، طبیعی است که دادرس در خصوص اعتبار این استاد با احتیاط بسیار رفتار کرده، در حالت عادی، آن‌ها را حداکثر به منزله قرینه‌ای بر مدعا بینگارد. لذا در این نوشتار سعی شده است که اعتبار امضای الکترونیک از دیدگاه حقوق را بررسی کند و همچنین با توجه به مقررات داخلی، امضای الکترونیک دارای چه احکام و شرایطی است.

کلیدواژه‌ها: امضا الکترونیک، امضای دیجیتالی، کلید عمومی اسناد الکترونیکی

شماره‌ی پایان‌نامه: ۱۲۷۲۰۸۰۷۹۵۲۰۶۴

تاریخ دفاع: ۱۳۹۸/۱۱/۲۰

رشته‌ی تحصیلی: حقوق خصوصی

دانشکده: علوم انسانی

استاد راهنما: دکتر محمد رضا محمدزاده رهنی